

T.C.
KÜLTÜR BAKANLIĞI
Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürlüğü

24. KAZI SONUÇLARI TOPLANTISI
1. CİLT

27 - 31 MAYIS 2002
ANKARA

ULUCAK HÖYÜK KAZISI-2001
Zafer DERİN, Altan ÇİLİNGİROĞLU

AYRIBASIM

ANKARA 2003

ULUCAK HÖYÜK KAZISI-2001

Zafer DERİN*
Altan ÇİLİNGİROĞLU

Ulucak Höyük'te(Harita) 2001 yılı kazı çalışmaları 3 Eylül gününde başlayıp 5 Ekim gününde sona ermiştir. Yaklaşık bir ay süren arazi çalışmalarında 20 işçi çalıştırılmış ve Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Protohistorya ve Ön Asya Arkeolojisi Ana Bilim Dalı' dan 10 öğrenci de kazılarda görev almıştır. Kazı çalışmaları İzmir Arkeoloji Müzesi'nin denetiminde, Prof. Dr. Altan Çilingiroğlu, Yrd. Doç. Dr. Zafer Derin, Yrd. Doç. Dr. Eşref Abay, İzmir Müzesi'nden araştırmacı Selma Kaya, Arş. Gör. Fulya De-deoğlu, Arş. Gör. Aylin Erdem, Arş. Gör. Atilla Batmaz, Arş. Gör. Mehmet Işıklı'dan oluşan bir ekiple sürdürmüştür.

Ulucak Höyük 2001 yılı kazı çalışmaları 10x10 m. boyutlarındaki 4 alanda (N11, N13, M12, M13, O11) gerçekleştirilmiştir (Çizim: 1). Bu alanlarda yapılan çalışmalarda Geç Roma ve Neolitik Dönemlere ait yapı katları¹ ortaya çıkarılmıştır.

I.Geç Roma-Erken Bizans Katı

Höyükte Geç Roma-Erken Bizans Dönemine tarihlenen üç mimarî tabaka tespit edilmiştir. Bu mimarî tabakalar Ia,Ib ve Ic olarak adlandırılmıştır.

Ia yapı evresi: Roma Dönemine tarihlenen en geç yapı evresi olan Ia evresine ait mimarî kalıntıları daha çok M12 gridinde ortaya çıkarılmıştır (Çizim: 2). M 12 plân-karesindeki 0.80 m. genişliğinde, 6.00 m. uzunluğunda duvar parçası bu evreye aittir (219.27-218.05 m.). Ia dönemi taş duvarları Ib evresi duvarlarının üstüne, ancak yaklaşık 20 cm. içe çekilerek daha dar şekilde inşa edilmişlerdir. Duvarların inşasında bu kata ait diğer yapı evrelerinde olduğu gibi taş ve tuğla parçaları kullanılmıştır.

* Yar. Doç. Dr. Zafer DERİN, Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Protohistorya ve Ön Asya Arkeolojisi Anabilim Dalı, İzmir/TÜRKİYE. e-mail : zafer@edebiyat.ege.edu.tr
Prof. Dr. Altan ÇİLİNGİROĞLU, Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Protohistorya ve Ön Asya Arkeolojisi Anabilim Dalı, İzmir/TÜRKİYE. e-mail : altan@edebiyat.ege.edu.tr

- 1 Ulucak Höyük Mimarî Tabakaları
I. Geç Roma-Erken Bizans:	a, b, c
II. Erken Tunç Çağ (II):	a
b.1/2
III. Erken Tunç Çağ (I)	
IV. Geç Neolitik:	a
b.1/2
c, d, e, f, g

Ulucak Höyük'ün 1995-2001 yıllarında 7 yıllık kazı dönemi sonuçları geniş kapsamlı olarak yayına hazırlanmıştır. Studi Micenei Ed Egeo-Anatolici-Roma dergisi özel sayısında 2003 yılı başlarında yayınlanacaktır.

lb yapı evresi: Bu yapı evresi Geç Roma-Erken Bizans mimarîsinin en iyi korunmuş yapılarıyla temsil edilir. M12-13 açmaları içinde ortaya çıkarılan bu katın mimarîsi; kuzeybatı-güneydoğu yönünde uzanan olasılıkla art arda sıralanmış tek odalardan oluşan yapı kompleksleri ile bir sokaktan oluşmaktaydı. Kuzeydeki (M12-13) mekânlar 3.60 m. genişliğinde, tabanı sıkıştırılmış küçük taşlarla yapılmış bir sokağın iki yanında yer almaktaydı (Çizim.3). 9.00 m.lik kısmı açığa çıkarılan sokak kuzeybatıya doğru eğimlidir (güneyde 218.58, kuzeyde 218.07 m.). Sokağın her iki yanındaki mekân kalıntıları 0.90-1.00 m. kalınlığında taş duvarlara sahiptir. Duvar yüksekliği bazı bölümlerde 1.20 m.ye kadar korunmuştur. Doğu-batı doğrultusunda ara duvarları olan mekân duvarlarında taş ve tuğla kullanılmıştır. Bu yapı kompleksinin yer yer tahrip olmuş halde N13 plânkaresinde de uzandığı görülmektedir. Fakat duvarın tahribat nedeniyle bu plânkarede nasıl bir devamlılık gösterdiği tam olarak tespit edilememiştir.

Bu kata ait bir yapıda bir kısmı tahribat görmüş bir silo bulunmuştur (Çizim: 3). N13c plânkaresinin kuzeydoğu köşesinde bulunan taş duvarın kuzeydoğu yüzüne bitişik konumda yer alan silonun çapı 1.30 m.dir. 219.40 / 219.29 m. seviyeye sahip olan silonun tabanının sıvalı olduğu gözlenmiştir. Kuzey-güney doğrultusunda yaklaşık 0.10 m. eğime sahip olan silonun kerpiç yüzeyinin yer yer 0.30 m.ye dek korunduğu tespit edilmiştir.

lc yapı evresi: lc yapı evresi M12 açmasında tespit edilmiştir (Çizim: 3). Bu mimarî yapı katı genelde lb yapı katı mimarîsi altında kalmış ve büyük tahribata uğramıştır. Ancak günümüze ulaşan kalıntıları ile lb katı gibi düzgün plânlı yapıların inşa edildiği anlaşılmıştır. Duvar kalıntıları içinde M12 plânkaresinde L şeklinde bir forma sahip taş duvar (218.35 m.) diğerlerine göre daha kalın olup 0.90 m.dir. Duvarlarda la ve b katlarına göre daha az tuğla kullanılmıştır. Bu taş temeller ve tabanlar günümüze kadar korunamadığı için, tanımladığı yapıların ne tür bir plân gösterdiğini anlamak mümkün olmamıştır.

M13b plânkaresinde, yüzey toprağına yakın seviyede üç iskelet yer alır (Çizim: 2). İskeletlerden sadece birinin vücut pozisyonu korunmuştur. Doğu-batı doğrultusundaki iskeletin baş kısmı batı taraftadır. Diğer iki iskeletten birinin yarısı, ikincisinin sadece kafatası günümüze ulaşabilmiştir. Vücut şekilleri ve iskelet kalıntılarını birbirine yakınlığı nedeniyle ölümler buraya atılmış ya da gelişigüzel gömülmüş olabilirler. Neolitik tabakaların üstünde yer alan iskeletler Geç Roma dönemi katları ile çağdaştır.

Buluntular: Roma Dönemine tarihlenen üç yapı evresinde tespit edilen malzeme grupları evreler arasında belirgin farklılıklar göstermez. Her üç evrede de, Roma Dönemi malzemesi yanında, tahribattan dolayı bu malzeme grubuna karışmış olan Geç Neolitik Dönem keramik ve küçük buluntu örnekleri görülmektedir. Roma Dönemi buluntularını yoğun olarak açık ve kırmızı renkli çark yapımı keramikler oluşturmaktadır. Keramikler yanında cam objeler bu döneme dahil edebileceğimiz buluntuları oluşturmaktadır.

IV. Geç Neolitik Kat

Daha önceki yıllarda yapılan kazı çalışmalarında bu döneme ait dört yapı katı ve bunlara ait mimarî buluntular gün ışığına çıkarılmıştı. 2001 kazı döneminde yapılan çalışmalarda bu dört yapı evresi mimarî yapılarının devamı açığa çıkarılmış (IV a, b1, b2 ve c) olup bunun dışında daha erken dönemlere tarihlenen dört farklı yapı evresi (IVd, IVe, IVf, IVg) daha tespit edilmiştir. Bu mimarî katlardan a-c ve g katları mimarî bulunmaya sahipken, d-f katları tabanlar ile temsil edilmişlerdir.

IVb1: Ulucak Höyük "IVb" mimarî katı, Geç Neolitik Çağın en yoğun yerleşime sahip dönemidir (Çizim: 4). IVb katının son evresini temsil eden b1 evresinde Neolitik yerleşim içinde plân bakımından büyük bir değişim dikkati çekmez. Bu dönemde b2 dö-

nemi yapılarının tabanları yenilenerek kullanılmaya devam edilmiş ve N11,N13 ve M13 plânkarelerinde görüldüğü gibi bazı mekânlara ekler yapılmıştır. Mimari olarak; 19 No.lu mekânın batısına 20 No.lu avlu inşa edilmiştir. Bu evrede b2 katı sokaklarının da çok az değişiklikle tabanların yenilenerek kullanıldığı anlaşılmaktadır. Kuzey sokağı 20 No.lu avlunun inşasından sonra kısmen daraltılmış ve olasılıkla b1 dönemi sonunda işlevini tümüyle yitirmesinin ardından kapatılmıştır.

Bu kata eklenen yapılar b2 katı mekânlarına göre daha basit inşa edilmiştir. Duvarlar çoğunlukla "wattle-and-daub" ya da "pisé" olarak adlandırılan yöntemlerle yapılmıştır. 19 No.lu mekân duvarları, İvb1'in sonunda olan yangın ya da bir deprem sonucunda mekânın içine ve dışına bloklar halinde yıkılmıştır. Mekânın güney duvarı kuzeye doğru devrilmiş, tabanı da (8218.06 m.) batıya doğru çökmüştür. Mekânın iyi bir şekilde sıvanmış tabanı üzerinde duran bazı kaplar da duvar yıkıntılarının altında kalmıştır. Bunların dışında yıkıntıların içinde ve altında kil obje ve figürinler bulunmuştur.

19 No.lu mekânın batısında yer alan 20 No.lu avlu tümüyle b1 evresinde inşa edilmiştir. Batı duvarı üzerinden girişe sahip olduğu anlaşılan avlunun kuzey yarısı tahrip olması nedeni ile belirlenememiştir. Genişliği 2.60 m. olan avlunun batısında 2.70 m. uzunluğunda 0.40 m. genişliğinde pisé tekniğiyle yapılmış duvar yer alır. Duvar, avluyu kuzey sokağından ayırmaktadır. Avlunun güneyde 218.32 m. de başlayan ve hafif bir eğimle kuzeyde 218.43 m.ye yükselen tabanı vardır. Taban sert sıkıştırılmış topraktan yapılmıştır.

Avlu içinde domestik amaçla kullanılan çok sayıda mimari unsura rastlanmıştır. 19 No.lu mekânın güneybatısına bitişik durumda bulunan, işlik ve fırında üretimle ilgili faaliyetler gerçekleştirilmiştir. 0.65x0.70 m. boyutlarında dikdörtgen işliğin (218.82 m.) içinde bazalt taş olan bir öğütme yeri ve kuzeyinde ucu oluk gibi şekillendirilmiş küçük bir çanak kısmı bulunur. Olasılıkla öğütülen tahıllar bir alt kademedeki toplama yerinde biriktirilmekte ve daha sonra oluklu yerden akıtılarak toplanıp taşınmaktaydı . Aynı alan içindeki fırın, tahrip edilmiş olduğu için, plâni tam olarak anlaşılammıştır.

19 No.lu mekânın girişinin yakınında mekân tabanına gömülmüş durumda içi çukurlaştırılmış yuvarlak şekilli taş yer almaktadır. 218.51 m. seviyesinde bulunan taş, 0.20 m. çapında ve 2-3 cm. derinliğindedir. Taşın duvara yakın, giriş kapısına uzak olması nedeniyle söve ya da dikme altlığı olarak kullanılmadığı anlaşılmaktadır. İçinin yuvarlak ve çukur olması yüzünden bu taş daha çok üzerinde bir şey ezmek amacıyla kullanılmış olmalıdır.

20 No.lu avlunun içinde günlük işlerle ilgili çok sayıda taş ve kemik âletin yanı sıra perdah taşları, ağırşaklar ve keramik parçaları ele geçirilmiştir.

İVb1 katı kalıntılarının bir kısmı 13 No.lu mekân içinde bulunmuştur. Mekânın kuzey bölümünde 218.19 m.den başlayan ve 217.66 m. seviyesine kadar devam eden yangın tabakası yer alır. İVb1 katına ait bu tabaka yoğun yanmış toprak, keramik ve ahşap yığınınından oluşur. Lokal özellik gösteren yangın alanında 217.59 m. seviyesinde birbirine yakın konumda yanmış ahşap kalıntılara rastlanmıştır. Genelde kuzey-güney doğrultulu olan ahşaplar ortalama 10-20 cm. uzunluğunda ve 5-10 cm. genişliğindedir. Bu alanda aynı zamanda bir dibek taşı ve çok miktarda yanmış tahıl / tohum örnekleri de ortaya çıkarılmıştır (217. 50 m.). Buradaki kalıntılardan ; 13 No.lu mekânın son evresinde oda içine ahşaptan yapılmış bir tahıl sandığının olduğu anlaşılmaktadır. Olasılıkla bu oda İVb1 döneminde kiler olarak kullanılmış olmalıdır.

1 ve 2 No.lu mekânların batısında kuzeybatı-güneydoğu yönünde bir kanal yer alır. Kanal 8.50 m. uzunluğunda 0.60 m. genişliğinde olup içi küllü toprak ile doldurulmuştur. Yaklaşık 219.60 m. seviyesinde başlayan ve 1.14 m. derinliğindeki kanalın tabanı (218.46 m.) sıkıştırılmış topraktan yapılmıştır. Sadece O11 plânkaresinde ortaya çıkması ve devamındaki açmaların henüz kazılmamış oluşu nedeniyle, kanalın yapılış amacı ve yapılarla ilişkisi konusunda bir şey söylemek şu an için mümkün değildir.

IVb2: IVb2 katı, Ulucak Höyük Neolitik yerleşiminin en sağlam mimarî tabakasıdır (Çizim: 4). Bu dönemde düzenli plân veren küçük bir yerleşim kurulmuştur. Bütün duvarları açığa çıkmamasına karşın bu katta toplam 13 mekân (No.3-8,10,12-14,18,19 ve 21), iki avlu (No.9 ve 11) ve iki sokak (kuzey ve güney ?) tespit edilmiştir.

Binalar sokaklarla bağlantılı olarak kuzey-güney doğrultusunda üç kademe halinde sıralanmış ve kademeye uygun olarak mekânların kapı açıklıkları da sokağa doğru yapılmıştır. 4 No.lu mekân IVb2 katının kuzeybatısında 3,5 ve 6 No.lu mekân arasında yer alır. Duvarlarının büyük bir kısmı açığa çıkarılamamasına rağmen, mekân boyutunun yaklaşık olarak 6.00x3.20 m. civarında olduğu tahmin edilmektedir. Tek sıra taş temele sahip duvarın kalınlığı 0.30x0.40 m. arasında değişir. Mekânın güney duvarına bitişik durumda 1.00x0.70 m. boyutlarında bir fırın bulunmaktadır. Fırın düz damlı ve oval ağızlıdır. Fırının ön kısmında taban üzerinde (218.67 m.) *in situ* durumda bir dibek taşı ve havaneli bulunmuştur.

19 No.lu mekân M13 gridinin doğusundadır. Mekân taş temel üzerine kerpiç blokları ile inşa edilmiştir. Kuzey-güney doğrultusunda uzanan mekânın duvarları 0.70 m. genişliğindedir. Mekânın batı duvarı üzerinde yaklaşık 0.80 m. genişlikteki bir kapı geçişi ile avluya ulaşılmaktadır. Söz konusu mekânın duvarları ve zemini sıvalıdır. Mekân tabanı ve taban üzerindeki yıkılmış kerpiç duvar kalıntısı Ivb1 katına aittir. Yapının kapı açıklığından sonraki duvarından günümüze sadece taş temeller kalmıştır. Bu bölüm yüzeye yakın olduğu için kerpiç kısmı tahribat görmüştür.

Birbirine bitişik durumda ancak, ayrı duvarları olan iki mekân 12 ve 13 No.lu yapılar "kuzey sokağı"nın doğusunda yapı grubu içinde (N13 plânkaresi) yer alırlar. 12 ve 13 No.lu yapılar höyükte ortaya çıkarılan en yüksek duvarlı Neolitik Çağ yapılarını oluşturur.

12 No.lu mekânın kuzeyindeki 13 No.lu mekânda iki odalıdır. Kuzeydoğu-güneybatı doğrultusundaki mekân kuzeye doğru daralır. Bu nedenle dikdörtgen mekânın her iki odası farklı boyutlardadır. İçten içe kuzey odasının kuzey ve güney duvarları 4.50-5.20 m., doğu-batı duvarları 4.60 m. uzunluğunda ve daha küçük güney odası 5.60 m.x2.00 m. boyutlarındadır. Taş temel üzerine kerpiçten inşa edilen dış duvarların kalınlığı 0.65m., ara duvarın kalınlığı 0.30 metredir.

Her iki odanın doğu kenarına yakın bir konumda fırın ve ocaklar bulunmaktadır. Güneydeki odanın doğu duvarı yakınında yaklaşık 1.50x0.90 m. boyutlarında yan yana iki ocak yer alır. Ocaklar üstteki yapı katları yüzünden tahribata uğramıştır. Bu nedenle plânları tam olarak anlayılamamıştır. Kuzey odasının kuzey yarısında bir platform bulunur. 1.50 m. genişliğindeki platformun büyük bir kısmı açma duvarı altında kaldığı için uzunluğu tam olarak saptanamamıştır. Mekânın içinde yoğun yangın izleri mevcuttur.

IVb2 katında yukarıda sözü edilen yapılar dışında iki mekân daha saptanmıştır. M12 ve 13 plânkarelerindeki bu mekânların sadece birer köşeleri açığa çıkmıştır. Mekânlardan 18 No.lu olanı 219.36 m. seviyesinde, 21 No.lu olanı 219.46 m. seviyelerinde olup her iki mekânın taş temeli 0.60 m. genişliğindedir. Bu taş temeller olasılıkla kuzey sokağına açılan iki ayrı mekâna ait olmalıdır. Yüzey toprağına yakın olmaları nedeni ile iki mekân da büyük oranda tahribat görmüştür.

IVc Evresi: IVc evresinin IVb2 yapı katı tarafından oldukça tahrip edildiği anlaşılmıştır. O11 ve N11 gridlerinde yalnızca taban ve taban üstü kalıntıları ortaya çıkarılmış olup mekânlara ait duvarlar tespit edilememiştir (Çizim: 4). Ancak O11 plânkaresinin kuzeybatı köşesine yakın bir alanda 22 No.lu yapıya ait 1.50 m. çapında bir fırın bulunmaktadır. Üst kısmı tümüyle tahrip olan fırının güneyinde 218.68 m. deki toprak taban üstünde; kaplara, dibek taşı, havaneleri ile ezgi taşlarına rastlanmıştır.

N 11 plânkaresinin güneybatısında 15 ve 16 No.lu mekânların tabanları üstünde içine ezgi taşı gömülmüş platformlara, havaneli ve kil topaklarına rastlanmıştır. Duvarları belirlenemeyen bu yapıların çok miktardaki keramik buluntuları ve kil topaklarıyla

keramik üretiminin gerçekleştirildiği bir atölye olma olasılığı güçlüdür. IV c katının keramik yığını 218.42 m. deki taban üzerinde devam etmiştir. Bütün bunlara karşın 16No'lu yapıda daha az sayıda keramiğe rastlanmıştır.

IVd, IVe, IVf, IVg Yapı Evreleri: Sadece N11 plânkaresinde gözlenen bu evreler oldukça dar alanlarda ortaya çıkarılmıştır. Bu nedenle IVd, IVe ve IVf yapı katlarının yalnızca tabanları tespit edilmiştir. Bu evrelere ait mekân duvarları ve diğer mimarî unsurlara rastlanmamıştır. İleriki yıllarda yapılacak çalışmaların tespit ettiğimiz bu katlarda önemli değişikliklere neden olabileceğini düşünüyoruz.

IVg evresi, N11 gridinin kuzeybatı köşesinde 217.52 m. de tespit edilmiştir (No.17). Bir mekânın 0.50 m. kalınlığında ve tek sıra taştan yapılmış temeli ve 217.49 m. sıvalı bir tabanı vardır. Küçük bir bölümü açığa çıkarıldığından mekânın (No:17) plâni ile ilgili yeterli bilgiye sahip değiliz.

Sonuç olarak, elde edilen verilerle Ulucak Höyük Geç Neolitik yapılarının nitelikleri ve yapı katları arasındaki ilişkileri kısmen ortaya çıkmaktadır. IVb katı mimarîsi Neolitik Dönemin özelliklerini taşımaktadır. Bu katta ortaya çıkarılan mekânlar, Geç Neolitik katlar arasında mimarî açıdan bir devamlılık olduğunu ve Geç Neolitiğin büyük bir yangınla son bulduğunu ortaya koymaktadır.

Neolitik Dönem Buluntuları: Bu döneme ait yedi yapı katında ele geçirilen buluntuların büyük kısmını kırmızı, kızılkahve ve kahverengi astarlı ve ince taşçık katkılı hamurlu keramikler oluşturmaktadır. Form olarak daha çok, basit ve dışa dönük ağız kenarlı, yüksek boyunlu çömlekler (Çizim: 5:3,6:7-11), çanaklar (Çizim: 5:1,4,6), kâseler (Çizim: 5:2,5) kullanılmıştır. Bazı kaplar oval formdadır. Kaplarda bezemelere de rastlanmıştır. Bezemeli keramikler içinde, dışı kabalaştırılmış tırnak baskılı keramiklerin sayısında önemli artış vardır (Çizim: 6:9,7:12-22). Açıkkaşve, kızılkaşve astarlı kapların omuz ve gövdeleri üzerinde yer alan tırnak baskıları geç Neolitik çömlekçi ustalarının sevdiği bezeme türü olarak görülmektedir. Yarımurgaz'ın 4. grup keramiklerinin altından gelen baskı bezeli çanak-çömlek grubu içinde yer alan ya da Toptepe 2 ve 3. evrelerinin karakteristik "kabalaştırılmış mal grupları" ile benzer özellikteki bu tür keramikler, olasılıkla Orman Fidanlığı, İlipınar ve Kırklareli Höyüğü-Aşağıpınar gibi yerleşim alanlarında bulunan Vinça grubu mallarla ortak özelliklere sahiptir. Ulucak Höyük Geç Neolitik IV b katının bezemeli keramiklerinin en yoğun grubuna sahip bu tür keramiklere IVc katından sonra rastlanmamıştır.

Tırnak bezemeli keramikler İzmir Bölgesi Geç Neolitiğinin temel özelliklerinden biri olarak görülebilir. Bu durum aynı zamanda başta Ulucak olmak üzere bölgede yaşamış olan Geç Neolitik kültürünün niteliğini de ortaya koymaktadır.

Keramik dışında yoğun olarak çakmaktaşı ve obsidiyenden yapılmış kesiciler, deliciler ve kazıyıcılar yanında ezgi taşları, kilden yapılmış küp kapakları, kil figürinler, sapan taşları ele geçirilmiştir. Bunların yanında olasılıkla ekonomik faaliyetlerde kullanılan kilden yapılmış yaklaşık 2 cm. boyunda hesap taşları (token) bulunmuştur.

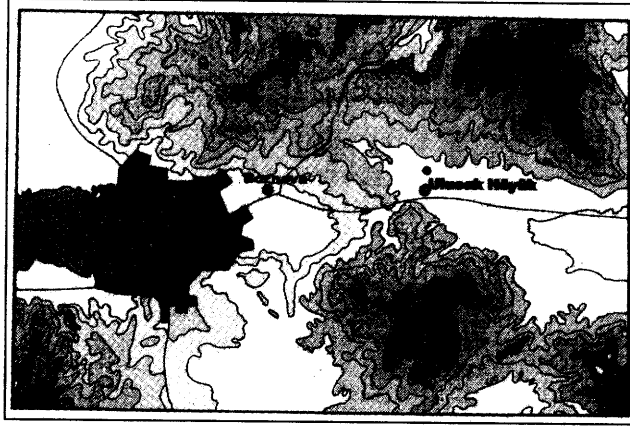
Keramik Kataloğu: (Çizim: 5-7)

Renkleri tanımlamada Munsell Renk Kataloğu kullanılmıştır.

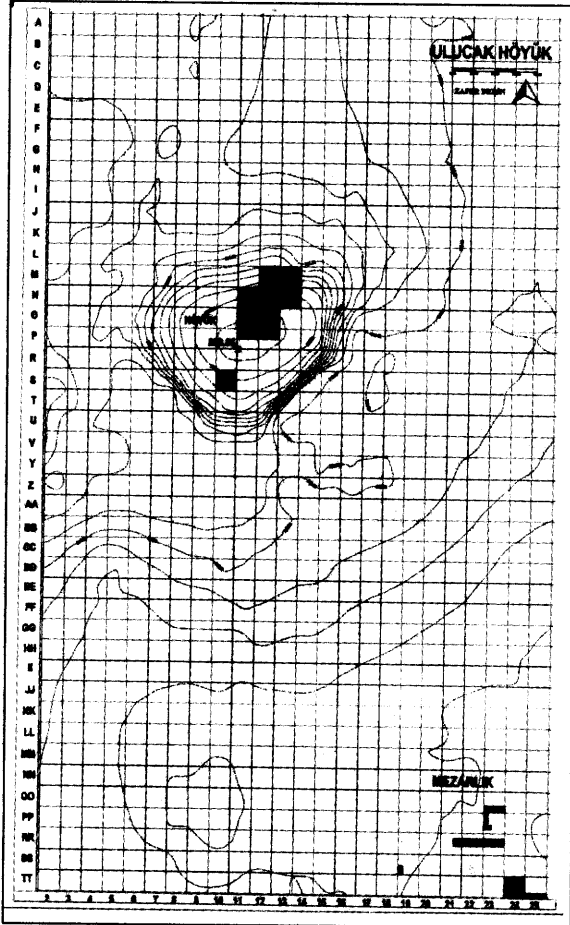
aç: Ağız çapı, dç: dip çapı, h.yükseklik, N13c. Plânkare.

1. Çanak, aç: 48 cm., dç:14.9 cm., h.27.5 cm., taşçık katkılı, gri hamur, açıkkaşve astar, orta pişmiş, açkılı, P11a+c, IVc katından.
2. Çanak, aç: 34 cm., dç:15 cm., kaşve hamur, kızılkaşve astar, açkılı, taşçık katkılı, orta pişmiş, el yapımı, M13b, IVb1 katından.
3. Çömlek, aç: 34 cm., taşçık katkılı, iyi pişmiş, el yapımı, kırmızımsı sarı hamurlu (5YR6/6), kırmızı astarlı (5YR6/6) açkılı, N13c, IVb1 katından.

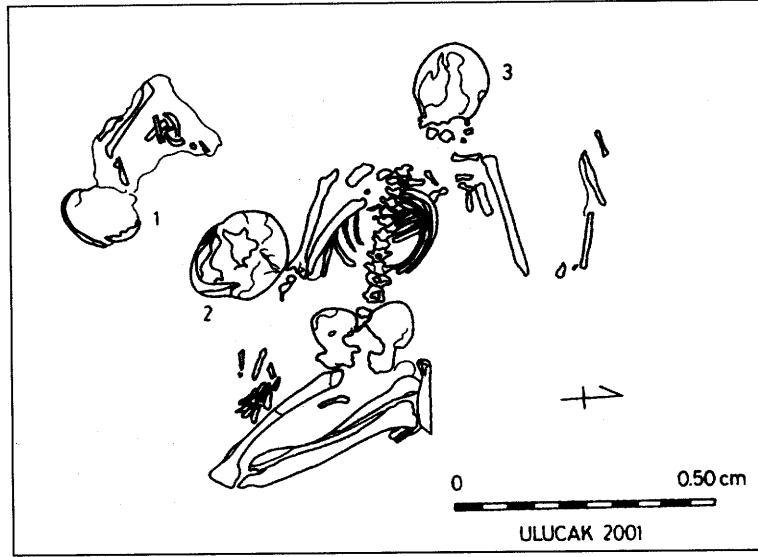
4. Çanak,aç: 18 cm., dç:6.9 cm., h.11.7 cm., taşçık katkılı, iyi pişmiş, el yapımı, koyu gri hamurlu (7.5YR3/1), kırmızı astarlı (10R4/6), açkılı, M11b, IVb1 katından.
5. Kâse, aç: 7 cm., dç:4 cm., h.5.5 cm., taşçık katkılı, iyi pişmiş, el yapımı, açık kırmızı hamurlu (10R6/8), kahverengi astarlı(10R5/8), açkılı, O11b, IVc katından.
6. Kâse, aç: 19 cm., dç:8 cm., saman, taşçık, kireç katkılı, iyi pişmiş, el yapımı, kahverengi hamurlu (7.5YR5/4), kahverengi astarlı (7.5YR4/6), açkılı, N11a+b, IVb1 katından.
7. Çömlek, aç: 11 cm., saman, taşçık kireç, orta pişmiş, el yapımı, açikkahve hamur (7.5YR6/3) kahverengi astarlı (7.5YR6/6), açkılı N11a,IVc katından.
8. Çömlek, aç: 12 cm., taşçık, saman, mika katkılı, iyi pişmiş, el yapımı, kahve hamurlu (7.5YR5/3), kahverengi astarlı (7.5YR4/2), açkılı, M12a, IVc katından.
9. Çömlek, aç: 10 cm. saman,kireç katkılı, iyi pişmiş, el yapımı, pembe hamurlu (5YR8/4), kırmızı astarlı (10R5/6), açkılı, N11a, IVc katından.
10. Çömlek, aç: 10 cm., taşçık, saman katkılı, iyi pişmiş, el yapımı, kahve hamurlu (7.5YR4/3), kırmızı astarlı (10R4/8), açkılı, N11a, IVc katından.
11. Çömlek, aç: 10 cm.,saman, mika, kireç, taşçık katkılı, iyi pişmiş, el yapımı, açık kırmızı hamurlu (2.5YR6/6), açık kırmızı astarlı (2.5YR6/8), açkılı, N11a, IVc katından.
12. Gövde parçası, taşçık, kireç, mika katkılı, iyi pişmiş, el yapımı, koyukahve hamurlu (7.5YR3/2), matkahve astarlı (10YR6/3),açkılı, çentik bezemeli, N11a, IVc katından.
13. Gövde parçası, taşçık,saman katkılı, iyi pişmiş, el yapımı, sarımsı kırmızı hamurlu (5YR4/6), kızılkahve astarlı(5YR5/4), çentik bezemeli, N11a, IVc katından.
14. Gövde parçası, taşçık katkılı, orta pişmiş, el yapımı, sarımsı kırmızı hamurlu (5YR5/6), gri astarlı (5YR5/1), çentik bezemeli, M13a, IVc katından.
15. Gövde parçası, taşçık, saman katkılı, orta pişmiş, el yapımı, kırmızı hamurlu (2.5YR5/6), kırmızımsı gri astarlı (2.5YR6/1), çentik bezemeli, O11a, IVc katından.
16. Gövde parçası, taşçık, saman katkılı, orta pişmiş, el yapımı, kızılkahve hamur ve astarlı, çentik bezemeli, N11a, IVc katından.
- 17.Gövde parçası, taşçık, saman katkılı, iyi pişmiş, el yapımı, açikkahve hamurlu (7.5YR6/3), pembemsi gri astarlı (7.5YR6/2), çentik bezemeli, O11b, IVc katından.
- 18.Gövde parçası, taşçık katkılı, iyi pişmiş, el yapımı, sarımsı ve kırmızı hamurlu (5YR4/6), kızılkahve astarlı (5YR5/3), çentik bezemeli, M13a, IVc katından.
19. Gövde parçası, saman, mika, taşçık katkılı, iyi pişmiş, el yapımı, (7.5YR2.5/1) siyah hamurlu, (7.5YR6/2) pembemsi gri astarlı, çentik bezemeli, N11a, IVc katından.
20. Gövde parçası, taşçık katkılı, iyi pişmiş, el yapımı, kızılkahve hamurlu (2.5YR4/4), kırmızı astarlı (2.5YR4/6), çentik bezemeli, O11b, IVc katından.
21. Gövde parçası, taşçık, saman katkılı, iyi pişmiş, el yapımı, sarımsı kırmızı hamurlu (5YR4/6), kahve astarlı (7.5YR4/2), çentik bezemeli, O11a, IVc katından.
22. Gövde parçası, taşçık, mika katkılı, iyi pişmiş, gri hamurlu açikkahve astarlı, açkılı, el yapımı, çentik bezemeli, O11b, IVc katından.

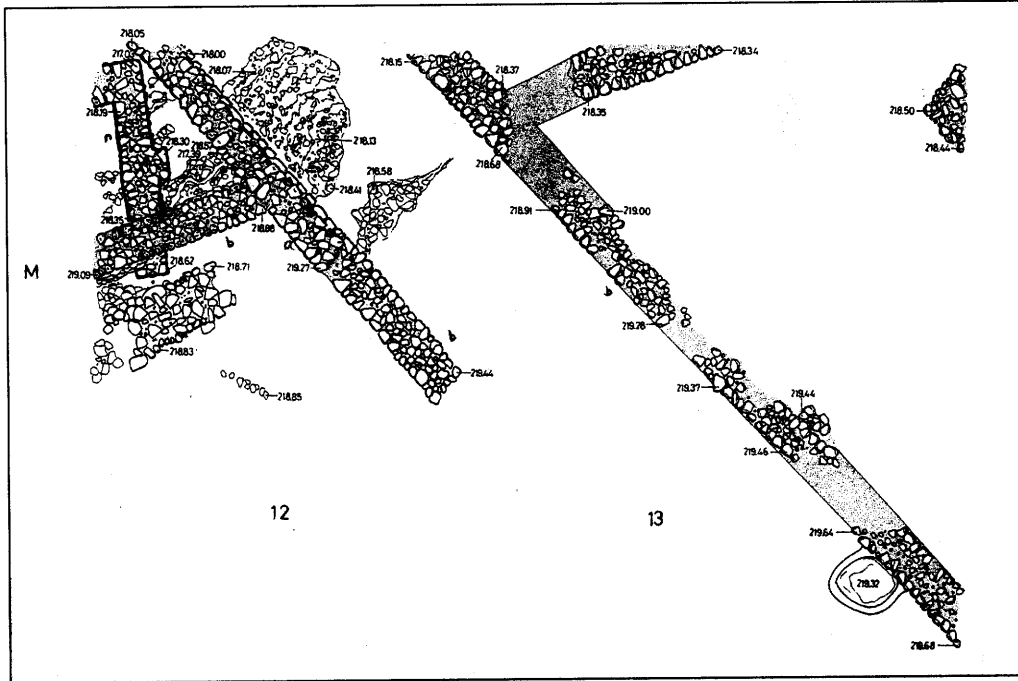
Harita

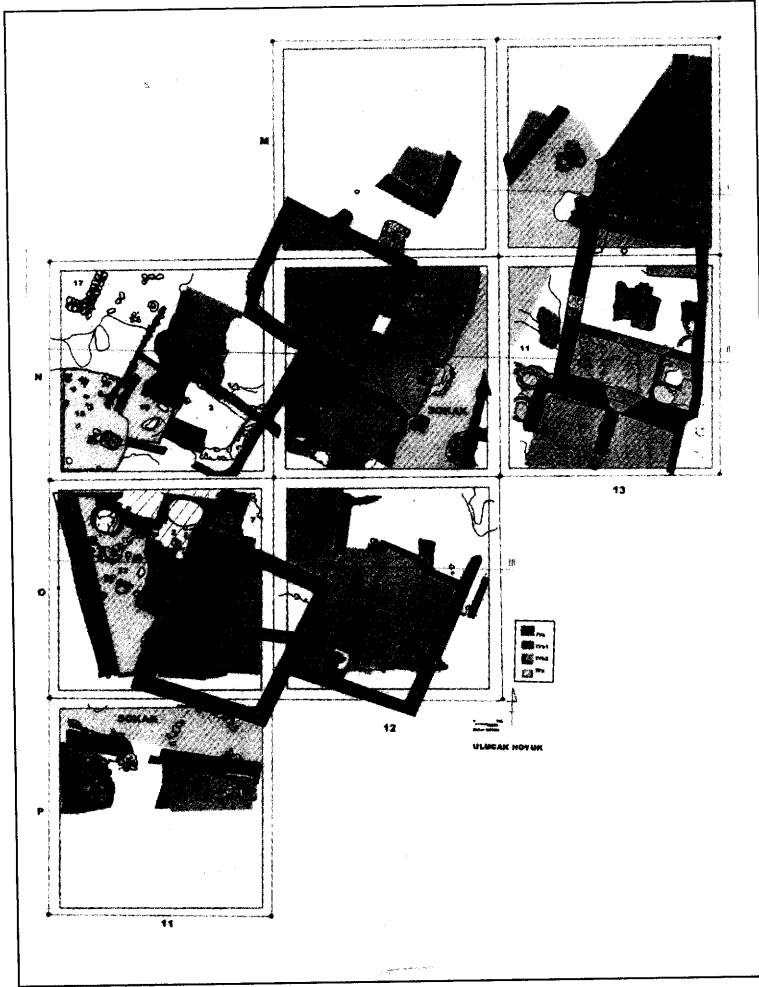
Çizim 1: Ulucak Höyük'ün topografik plânı

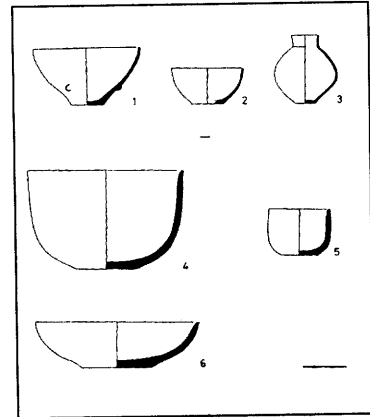
Çizim 2: Geç Roma iskeletleri

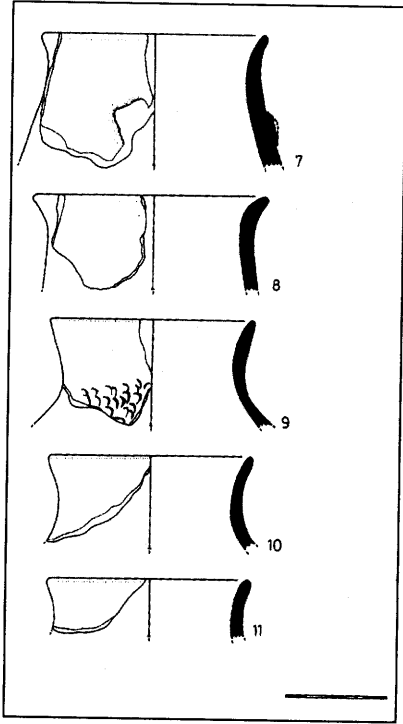
Çizim 3: Geç Roma-Erken Bizans katı

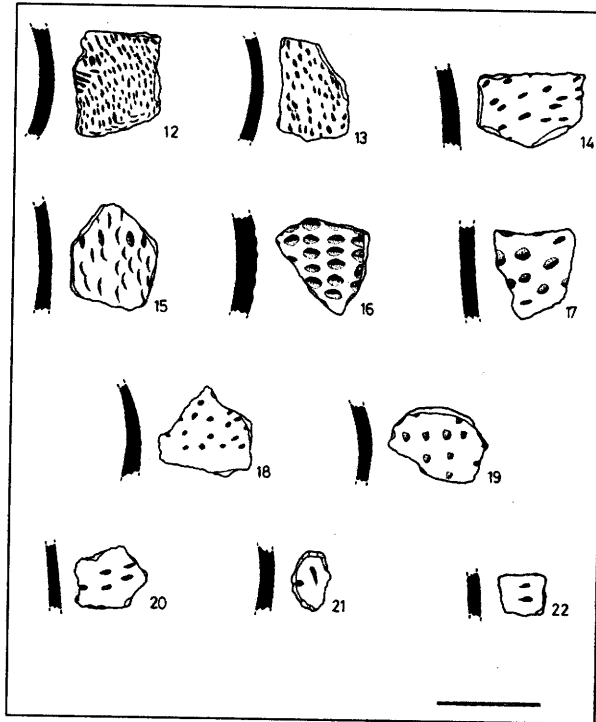
Çizim 4: Geç Neolitik (IV) yapı katları

Çizim 5: Geç Neolitik keramikleri

Çizim 6: Geç Neolitik keramikleri

Çizim 7: Geç Neolitik keramikleri